

Som en gåsebille mellem to negle DANS

Som banechef i Dansk Golf Union med ansvaret for miljøarbejdet skal Torben Kastrup både kæmpe for klubberne og for miljøet. Han sidder nu i DGU på trettende år, og så er han glad for, at han aldrig er blevet kaldt en idiot af en hærdebred greenkeeper med hår mellem tænderne.

■ AF HENRIK SØE

Du har nu siddet i Dansk Golf Union i 13 år. Hvordan havnede du der?

Jeg fik et tip fra en studiekammerat om, at Bente Mortensen, der på det tidspunkt var miljøkonsulent i DGU, skulle skifte stilling. Jeg skrev en uopfordret ansøgning, men fik

at vide at stillingen skulle slås op. Så jeg søgte jobbet og fik det. Jeg havde ingen golfmæssige forudsætninger overhovedet. Min tilgang til stillingen var, at vi her havde nogle store områder, hvor der var mulighed for at gøre noget positivt for natur, miljø og landskab. Det var ikke spillet som sådan, der vakte min interesse.

Om Torben Kastrup Petersen

Uddannet Cand. Scient fra Den Kgl. Veterinær og Landbrughøjskole i 2001. Efter jobs i Roskilde - og Storstrøms Amter blev han ansat i Dansk Golf Union i 2004, hvor han siden har fungeret som banechef. Har sideløbende taget en lederuddannelse på CBS og en master i kommunikation fra RUC.

Var golfverdenen, som du havde forestillet dig?

Jeg havde mine forestillinger og fordomme om rige mennesker i sjove bukser, og jeg er nok blevet positivt overrasket over, at det indeholdt mere end bare det. Jeg har har også fået bekræftet nogle fordomme, for de findes jo af en årsag, men den dybde, der også er i golfsporten, har overrasket mig meget positivt.

Hvordan er det så gået, hvis du skal fælde dom over dine 13 år?

Det har taget tid at acceptere, at det er en lang proces, og at man aldrig når i mål med det her job. Men kigger jeg tilbage på, hvad man snakkede om, da jeg startede, synes jeg, det har rykket sig i en positiv retning. Jeg husker et møde for mange år siden med nogle daværende formænd, hvor jeg kom med det her lidt frelste budskab om, at vi skulle

skære ned på pesticiderne. Så var der en der rejste sig op og sagde, at han da godt vidste, hvor man kunne købe de her ulovlige midler, og at folk bare kunne komme hen til ham efter mødet. Det var socialt acceptabelt dengang, men det er det ikke i dag, og det er for mig et pejlemærke på, at tingene har udviklet sig i den rigtige retning. Jeg har også oplevet til møder, at medlemmer fra en klub har rejst sig op og sagt, at de er glade for at være i en klub, hvor man tænker på miljøet. Det oplevede jeg heller ikke for 10 år siden.

Hvad er årsagen til det skred i holdningerne?

Der er masser af ting, der har hjulpet den holdningsændring.

.....
// fortsættes side 30 //
.....

« dring på vej. Uden de skærpede krav udefra tror jeg ikke, det fokus havde været der i dag. Et budskab skal jo være relevant, hvis folk skal tage det til sig, og det er klart, at når der tales om bøder, så bliver det pludselig relevant. DGU's rolle har været at formidle de budskaber videre, og den rolle, synes jeg vi har taget til os, og det har gjort det lettere at få ørenlyd. Men samtidig har vi også oplevet et pres fra klubberne til at trække den anden vej. Derfor fylder kommunikation meget i mit job, og der er ingen tvivl om, at den formidlingsmæssige rolle har fyldt mere, end jeg forestillede mig i sin tid.

Hvilke succeser kan du se tilbage på?

Det, at vi gennem en årrække har været i stand til at indsamle data fra golfklubberne og få dem til at indrapportere de grønne regnskaber, har været en succes. Det betyder, at vi har et helt andet faktabaseret fundament, når vi eksempelvis taler med myndighederne. I mange andre europæiske lande har de haft meget svært ved at samle data, så det er jeg stolt over, at vi har været i stand til i Danmark. Selv om vi i DGU ikke kan tage æren for det hele, føler jeg, at jeg har været med til at påvirke holdningen til miljø og pesticider i klubberne og samtidig også tale golfsportens sag overfor myndighederne. Der er kommet mere fokus på området i dag, og jeg skal ikke kæmpe så meget for at gøre opmærksom på vores arbejde hverken internt i golfsporten eller for omverdenen.

Har der været bump på vejen?

Jeg synes det var ærgerligt, at vi ikke fik forhandlet os frem en frivillig pesticidaftale igen. Det hele havde været så meget mere åbent og fleksibelt, og det ærgrer mig, at vi i golfsporten ikke kunne blive enige om det, når vi var så tæt på.

Nu står vi i stedet med en lovgivning fra oven, som vi skal indordne os under. Og selv om det på mange måder gør tingene nemmere at forholde sig til, når der er faste rammer, så ville en frivillig aftale absolut have været at foretrække.

Hvor står du og DGU egentlig i forhold til brugen af pesticider?

DGU har ikke noget rendyrket økologisk syn på golfsporten, og vi betragter os som "balanceret grønne". Det handler om at have en pragmatisk tilgang til tingene. Selvfølgelig ser vi os helst fri for pesticider, men omvendt ved vi også godt, at vi ikke kan klare os uden på nuværende tidspunkt. Det bliver en balancegang, og det er svært ikke at komme i skudlinjen fra enten den ene eller den anden side.

Hvordan navigerer du mellem den virkelighed, der findes ude i klubberne og den politiske virkelighed, som du også er nødt til at indordne dig under?

Jeg har haft en position som en lus, eller en gåsebillie om du vil, mellem to negle med golfsporten på den ene side og omverdenen på den anden. Jeg har stået i midten og skulle fortælle golfsporten, hvad kravene fra omverdenen var. Det har ikke altid været lige populært. Og den anden vej har jeg skullet fortælle ministerier, styrelser og forskere hvad golfsporten har brug for. Det er en position, som jeg befinder mig godt i, og som konstant udfordrer både ens faglighed og kommunikative evner.

Hvordan er det for sådan en halvstuderet røver som dig at tale med folk, der har jord under neglene?

Da jeg var til jobsamtale i DGU fik jeg spørgsmålet om, hvad jeg ville gøre, når der kom en otte meter bred mand med hår mellem tænderne og sagde noget grimt til mig. Det vidste jeg ærlig talt ikke, og jeg har heldigvis heller aldrig mødt de typer, tværtimod. Jeg har aldrig følt, at det er blevet personligt. Det er helt fair at være uenig i indholdet af de budskaber man kommer med, men jeg har aldrig mødt greenkeepere, der åbent har sagt, at jeg var en stor idiot, selv om jeg igen og igen kommer og fortæller dem, hvad de må og ikke må. Generelt må jeg sige at der findes utrolig mange søde og rare mennesker i denne branche, der gerne vil hjælpe til. Jeg har eksempelvis endnu ikke oplevet at en greenkeeper har sagt nej til at vise sin bane og fortælle om det miljøarbejde der foregår.

Hvordan har du tacklet, at du ikke er en "insider"?

Jeg har altid været åben om, at jeg aldrig har været greenkeeper eller golfspiller med handicap et-eller-andet. Det kan være en fordel, når man taler med folk uden for golfsporten, men i andre sammenhænge kan det være en ulempe, når folk som det første spørger "hvad er dit handicap?" Jeg har været medlem af Roskilde Golfklub et par år, men spillede kun på par 3-banen, så min golfkarriere afhænger af, hvem der spørger...

Hvor ser du de største udfordringer for de danske golfklubber/baner i de kommende år?

Golfklubberne skal blive bedre til at registrere, hvad de gør. De skal blive bedre til at lave en plan for, hvor de skal hen, og hvad de har at gøre med, når det handler om baneplej. Det er helt fundamentale ting som at vide, hvor deres dræn

ligger, og hvad de har af græssorter. De er ikke gode nok til at lave de her basisregistreringer, som er fundamentet for at lægge en plan for, hvor de skal hen med banen. For at hjælpe dem på vej, har vi for et halvt år siden lavet en app, hvor de kan tage billeder af de ting man registrerer - det kan være svampeangreb, gåsebiller eller kløver. Og via GPS'en kan man så på et kort danne sig et overblik over,

hvordan det ser ud. Der er ca 50 klubber, der har taget det redskab til sig. Men det handler også om, at være bevidst om, hvordan man bruger de data, der indsamles. At kunne se værdien i registreringer.

5 TIPS

fra Torben Kastrup Petersen til greenkeepere, der skal kommunikere til bestyrelsen og baneudvalg

- 1** Sørg for at dit budskab er relevant for modtageren, ellers vil der ikke blive lyttet. Et bestyrelsesmedlem vil eksempelvis lytte mere intensivt til fortællingen om pesticidreglerne, hvis de samtidig får at vide at bestyrelsen har et ansvar i denne sammenhæng og potentielt kan modtage bøder.
- 2** Tag selv ansvar for en eventuel manglende forståelse af en problemstilling hos dit baneudvalg eller bestyrelse. Hvad har du selv gjort for at dit budskab bliver hørt?
- 3** Sørg for at kende din målgruppe, når du skal kommunikere. Jo bedre du kender den, des bedre kan du gøre dig forståelig. En fortælling om hvorfor greens luftes skal eksempelvis fortælles forskelligt afhængig af, om det er baneudvalget eller en juniorspiller, der skal informeres.
- 4** Sørg for at kommunikere der, hvor din målgruppe er, i stedet for at opfinde en ny platform. Twitter er eksempelvis ikke det rette medie for golfspillere over 80 år.
- 5** Afsenderen af budskaber har stor betydning. Brug eksempelvis DGU som afsender af budskaber om rammerne for baneplejen overfor medlemmerne i klubben. DGU vil meget gerne ud og fortælle om pesticidreglerne på medlemsmøder. Det kan være med til at give noget arbejdsro for greenkeeperne.

